

LLEI 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya

DOGC núm. 5686, 05/08/2010

TEXT CONSOLIDAT

Vigència 26/03/2026 -

Article 22 bis

Principi de confiança i dret de les persones a rectificar els errors davant de l'Administració

1. D'acord amb el principi de confiança en les relacions jurídiques administratives, les persones tenen dret a rectificar llurs errors davant de l'Administració a Catalunya, respectant en tot cas les competències de l'Estat.
2. L'atribució i l'exercici de les potestats administratives i les relacions de les persones amb l'Administració es fonamenten en el principi de la confiança recíproca en l'acció correcta i legítima d'aquesta, dels seus empleats públics i de la ciutadania.
3. Els empleats públics només són responsables per accions o omissions dutes a terme amb dol o amb culpa o negligència greu.
4. S'entén per culpa o negligència greu la violació flagrant de les normes de prudència, perícia i diligència deguda i l'omissió de les precaucions, comprovacions i informacions prèvies normalment exigibles en l'activitat administrativa al funcionari públic en funció de la competència específica i en relació amb el cas concret, tenint en compte els estàndards de bona administració.
5. L'error comès per l'empleat públic actuant amb la diligència deguda, de bona fe i sense frau no és un supòsit de culpa o negligència greu.
6. La persona física o jurídica que hagi infringit per primera vegada una norma aplicable a la seva situació o hagi comès errors materials o formals en informar de les seves dades o de la seva situació dins del termini legalment o reglamentàriament establert no pot ésser objecte de sanció pecuniària o consistent en la privació total o parcial d'una prestació a la qual pugui tenir dret d'acord amb la normativa vigent, sempre que:
 - a) La persona hagi actuat de bona fe i sense frau en el moment de cometre l'error.

b) La persona esmeni l'error i regularitzi la seva situació, sia a sol·licitud pròpia o per invitació d'ofici de l'Administració, que li ha d'indicar el termini per a fer-ho tenint en compte, amb la diligència deguda pròpia del dret a una bona administració, la seva situació particular.

7. Amb relació al que estableix l'apartat 6, l'Administració ha de ponderar amb la diligència deguda les circumstàncies específiques del cas, ha de resoldre si existeix el dret a esmenar l'error i ha de fonamentar i motivar la seva decisió amb la cura deguda.

8. El que estableixen els apartats 6 i 7 no és aplicable en els casos següents:

a) Si la persona ha actuat de mala fe o existeix frau.

b) Si les conseqüències negatives per a la persona, inclosa la privació total o parcial d'una prestació, deriven de les circumstàncies següents:

1a. Aplicació de normes del dret de la Unió Europea.

2a. Vulneració o incompliment de normes que preserven directament la salut pública o la seguretat de les persones, dels béns o del medi.

3a. Estipulacions incloses en contractes de l'Administració.

9. La determinació de la mala fe o del frau correspon a l'Administració, que pot tenir en compte el comportament passat de la persona davant de l'Administració mateixa, i així ho ha d'acreditar en una resolució degudament motivada.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

<https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=546116&language=ca&validity=2142469&traceability=02>